

Oglas, priposlana itd.
tiskaju i računaju se na temelju
običnog cienika ili po dogovoru.

Novi za predbrojbu, oglase itd.
šalju se časopisom ili polož
nicom pošti, štedionice u Beču
na administraciju lista Pulu.

Kod naručbe valja točno označiti ime, prezime i najbližu
poštu predbrojnici.

Tko list na vieme ne primi,
neka to javi, odpravnici u
časopisu pisanu, za koji se
neplača poštarina, ako se izvane
nepis "Reklamacija".

Cekovnog računa br. 847.849.

Telefon tiskare broj 38.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

"Slogom rastu mnoge stvari, a nosloga sve pokvaru". Naroda poslovica.

Odgovorni urednik i izdavatelj Stipeo Gjivić. — U nakladi tiskare A. Gabršček (i Krmpotić i drug.) u Puli. — Glavni suradnik prof. Matko Mandić u Trstu.

Pučka škola drugdje i kod nas.

U zadnjem broju priobčili smo razmatranje jednog prijatelja iz sežanskoga kotara o tužnom stanju pučkoga školstva u Istri pod naslovom „Pučko školstvo“. Ova razmatranja dozvala su nam u pamet zanimiv i poučan članak, što ga čitalimo pred dve godine u „Hrvatskih New-yorkihi novinah“ o pučkom školstvu kod nas i u Americi. Držimo, da je vredno osvrnuti se na taj članak, pak da vidimo koliko se radi i trosi drugdje na pučko školstvo, a koliko ovdje kod nas.

Narod bez valjanih pučkih škola jest zgrada bez čvrstoga temelja, koja se mora prije il kasnije sama srušiti. Čovjek neuk i nepisem ne može na nijednom polju samostalno raditi i napredovati, jer ako se samo gane, treba mu za svaku sitnicu tudjeg savjeta i tudje pomoći. Ako je tako čovjek u njegovoj domovini medju svojim, kud i kamo teže mora da mu bude u tudjini, daleko od rođaka i prijatelja.

Naš čovjek — kaže navedeni list — neznači ni čitati ni pisati, nebrine se, da nauči ovdješnji jezik, netradi se, da se upozna sa ovdješnjimi osobnjimi prilikama, pa nije ni čudo, da uzpored izobrazbenom američknom radniku ostane čitavog svog vička prostim radnikom. On se nikako nemože popeti do čega boljega i do bolje zasluge, već služe samo svojom mišicom i rukom Amerikanecu, kao što služi tegle živinice poljodjelcu. Nije en sirota tomu kriv, nego njegovi gospodari kod kuće, krive su neuvedjene školske prilike u njegovoj domovini, koje ga prate kao narodna kletva sve do groba.

Poznato je, da neima nijedne države na svetu, koja se može mjeriti sa bogatstvom sjedinjenih severo-američkih država; isto tako neima država, koja bi imala tako razvijeno poljodjelstvo, obrt i trgovinu, ali za to ni neima na svetu države, koja troši na pučke škole i za naobrazbu svoga pučanstva, koliko ova republika. Iz zadnjeg službenog izkaza od god. 1890. doznamo, da su imale sjeverne sjedinjene američke države u god. 1889—90. ukupno 62,622.250 stanovnika, a od ovih je polazilo pučke škole 14,377.536 djece, dakle 23 po sto od svega pučanstva. Nijedna država Europe nemože se povrhlati tolikim postotkom polaznika škole.

Austro-Ugarska imala je primjeric po službenom izkazu od god. 1890. u godinah 1889—90. ukupno 41.281.342 stanovnika, a pučke škole polazilo je samo 5,312.656 djece, što čini tekar 12 po sto od broja svega pučanstva.

Uzparedimo li ova dva službeni izkaza, tada vidimo, da je u američkoj republici, upravo dva puta veći postotak djece pohađao pučke škole.

Da vidimo pak, kako se briju oblasti tamo, u kakvo kod nas za pučku prosvjetu.

U sjevero-sjedinjenih američkih državama sve su pučke škole bezplatne, sve knjige i svu učila dobiva dječje bavaju. U austro-ugarskoj monarhiji utesu svuda škole bezplatne, a knjige i učila moraju

svuda roditelji ili skrbnici pribavljati. Kod nas u Istri primjerice uveli su Talijani u novije doba školske takse, da otečaju ustrojenje novih škola i da zamraze našemu narodu pučku školu.

Po navedenom službenom izkazu od god. 1890. uzdržavala je američka republika u god. 1889—90. ukupno 373.728 pučkih učitelja, za koje je trošila 400 milijuna forinta. Ta ogromna svota čini okolo dve trećine ukupnoga proračuna Austro-Ugarske.

U našoj monarhiji, osobišto u hrvatskih i slovenskih zemljah, imade pučki učitelj 400—500 for. plaće, dočim je popriječna plaća učitelja u američkoj republici 1000 dollara, što čini u našemu novcu oko 2500 for.

Kod nas nedosije plaća pučkoga učitelja niti njemu samomu, a kamo li njegovoj obitelji.

U tako tužnih prilikah našili valja se upravo diviti samozataji i pozdravnosti hrvatskoga pučkoga učitelja, koji vrši toli težku i uvrišenu zadaću za nižu plaću nego li ju uživa najniži državni poslužnik.

Ako pomislimo na ovdješnjega najnižega radnika — piše nadalje rečeni list — koji zasluzi i sada, premda su suda zasluge vrlo niske, okolo 4 for. na dan, pa to prispolabimo sme sa plaćom hrvatskoga učitelja, ili još bolje, ako prispolabimo plaću američkog učitelja od 2500 for. — bez druge zasluge — sa plaćom hrvatskog učitelja od 400—500 for. tada moramo priznati, da se za tu plaću nemože bogzna kako valjana učitelja zabljekati, a kad bi i bio valjan, kruta bleda mora da mu slomi svaku volju za rad.

Američki list savjetuje vladam i oblastim u naših stranah, neka kod razprava o proračunu skreće izdanku o svih drugih granah i neka žrtvuju sav ostatak na pučko školstvo.

Glede naukovne osnove kod nas — kaže spomenuti list — da ista neodgovara našim primitivnim odnosjima. Seoske škole trebalo bi u punom redu približiti što više potrebama poljodjelaca. Naukovne godine imalo bi se povećati a gospodarske predmete utesiti što većima u viših razredih teoretički i praktički. Za zreliju mladež, koja je danju zabavljenja gospodarstvom, imala bi se utesiti večernja bezplatna ali prisilna poduka. U tih

prošenih pučkih školama, navlastito u nižih razredih, moralno bi se učiti: vjeronauk, čitati i pisati, valjano računati, obćene crte geografije i mještanske statistike. Kratke crte gospodarstvene temelje, učiti, naime sastav zdrave vode, plodina i drugih gospodarskih predmeta, kratke crte prirodopisa itd. Osim toga imala bi biti što točnija obuka u svih gospodarskih predmetih tako, da bi iz takove škole izasao mladić zrijo za samostalnoga poljodjelca.

Naukovni sustav nebi imali sastavljati sami pravnici, nego i pučki učitelji i svjetnici gospodari, a takovu osnovu neka razprave i odobre sabori.

Obranimo li mi i probudimo iz mrtvila našega poljodjelca — zaključuju navedeni list — tada će on stečenim znanjem svaku grudu zemlje znati iceripti, njegovi proizvodi biti česeterostrukti. Njegova živa produkcija dati će mu sile i moći, da javna bremena, koja svakim danom rastu, lakašno snaša; i tako stvoriti će se za stanoviti niz godina zdrav i gospodarski čvrst stališ poljodjelaca, koji će tada svojimi proizvodima stvoriti sam obrt, trgovinu i blagostanje svega naroda.

DOPISI.

Iz Kaštelira, 12. augusta. 1899.

Dne 1. t. m. svršila se je svečanim nacionom treća školska godina na ovdješnjoj školi družine sv. Cirila i Metoda za Istru, naime g. 1898/99. U 8 sati bijaše sveta misa sa "Tebe Boga hvalimo". Onda se je otislo u redu školske prostorije, gdje je bio izpit, koji je izpao na običe zadovoljstvo. Prisutan je bio veleuč. gosp. prof. Fran Franković sa svojom suprugom, veleuč. g. Ante Legović i prilično roditelju. Poslije izpita je najbolji učenik Marko Ružić liepm, prigodnim govorom zahvalio veleuč. gosp. župe upravitelju, učitelju i roditeljima na svem onom dobru, što su ga u vremje polazka u školu od njih primili. Govorio je tako lijepo i razgovjetno, da su svjaci zaucijeni slušali i suze radosnice sa lica si brisali. Šteta bi bila, da učenik tako dobre glave ne ide na daljnje natuke!

Nakon toga je veleuč. gosp. profesor Franković sjetio djecu i roditelje na dunost, što treba da ih i jedni i drugi imaju u vremje praznika. Na koncu govora pozvao je prisutne, da uzkliknu Njegovu Veličanstvu trokratni "živio", čemu se sviborno odazvao. Nakon toga podigli se školske vesti i nekoje nagrade. Napredak bio je dobar. Polazilo je skolu 105 djece.

Kao što sve talijanske obćine u Istri, ili, koje su samo u talijanski rukama, imaju "influenca", tako i naša u Vižinadi tripti na toj priljepećivoj bolesti. Sirota! A znate što čini, da se iz influence izkopa? Tjera ljudi, neka još jedan put plati, što su već pred vise godinu platili.

Obćina Vižinada ima u „Valam“ kod rieke Mirne svoje sjetnokose. Ove su razdijeljene na više česti, od kojih si Kaštelci po koju uzmu, da na njima kose stieno za svoja goveda, kojih u Kašteliru prilično imade. Za to moraju obćini stogod platiti, što su i učinili. Sada je gospodi

Izlaži svakog četvrtka na cielom arku, izključeni su uve godine: 2. novembra i 28. decembra.

Netiskani dopisi se ne vraćaju, ne podpisani netiskaju, a ne frankirani neprimaju.

Predplata a poštarnom stoji: 5 for. u obče, 1 na godinu
2 for. za sejake, 1 na godinu
ili for. 2.50, odn. for. 1. na godinu.

Izvan carevine viši poštarni.

Pojedini broj stoji 5 nc. koli u Pulu, toli i izvan iste.

Uredništvo se nalazi u ulici Giulia br. 5 te prima stranke osim nedjelje i svetka svaki dan od 11—12 sati prije podne.

u obćinskom uredu, takođe u glavu, direktno od ljudi, nek plati pristojbu za one sjenokose još od 1890. Dakle tekut 9 godina kasnije znadu, da nije plaćeno. A skoro svi imaju namire, koje su po izplati rečene pristojbe u g. 1890. primili i do danas sučuvali. Mnogi su bili radi toga zvani i na sud, jer nisu htjeli ponovno platiti. Sud ih je oslobođio plaćenja, kad je vidio namire. Za put u Motovun nijedan nije primio odstete. Ne znamo, je li to pravo. Nameće nam se pitanje, zasto su bili ljudi zvani, da plate ono, što je već bilo plaćeno? Sada su obćinska uprava ili neznačiti da ih nečiju knjigu, koju se može po volji sisati. Ne gospodo, neće tako unaprijed biti. Svaka sila do vremena, a nevolja redom ide. Doč će i vama crni petak! Vi svjetni i pametni Vižinadri i Kaštelci gledajte kod budućih izbora za koga glasujete. Glasujte za vaše roditelje, za vaše prijatelje, a ne za talijansku gospodu, koje ne mare, ako ste vi gladni. Vi ste se do sada dali prodati za pol litra vina, a gospoda su vam se za hrblom smijala. Nemojte već nikad tako. Od Boga je grehotno da ljudi sramotu raditi protiv svojim prijateljima, gledati da mu se nastodi, sramiti se svojeg jezika. A tako ste vi smijili do sada. Svi Kaštelci bi morali biti kao braća. Imamo, hvala Bogu doista pametnijih ljudi, koje možemo pitati. Što nam je činiti za naše dobro, za koga imamo glasovati kod izbora. Kamo jedan, tamo sv!

Obćinu u Vižinadi upozorujemo, neku buduće pazi, da ne zove ljudi da plate ono, što je već plaćeno. Mi nemamo ništa proti tomu, ako se oni zabavljaju, ali toga nećemo, da to bude s našim novcem. Ne pitaju Legu ili igraju lutriju! Namjestništvo u Trstu pak molimo, nek opomene obćinsku upravu u Vižinadi, da se u buduće takova šta ne dogodi.

Za hrvatsku gimnaziju u Pazinu ne zna se do danas još nista stalna. Gospoda misle: u tomu opet kakav varku. Oni misle: čemo ju otvoriti dva tri dana pred početkom školske godine, učenici ne će biti pripravljeni, doč će ih veoma malo, a mi čemo ju moći brzo zatvoriti, kada bude malo učenika. S toga opominjemo sve one roditelje, koji kane poslati svoju djecu u Pazin, nek budu pripravljeni, otvorila se gimnazija danas ili sutra. Bog da srećno!

Pojedini, dne 12. augusta. Paklena mreža, koju je svemožna talijanska ruka spleta oko našeg naroda u Istri, zahvatila je na žalost i velik dio Poljanaca. Narod ove obćine, prije na daleko i široko dobro viđen i držan, izgubio je mnogo na svom dobroglu glasu, odkako sljepo služi neprijatelju svog roda i jezika. To je i uzrok, da se u cijenjenoj "Našoj Slogi" rijedko kada čita stogod veselog i utješljivog iz ovih naših strana, jer gdje dobra polovica puka, zavedena krimivim proporcijama, baca pod noge svoje srećinje, tu rđeduljno sreće ne može naći veselja. Ipak se i medju našim kadgod dogodi stogod, što nam daje mnde, da će naši ljudi progledati i upoznati, tko im je prijatelj, a tko neprijatelj, te oprati sramotu, koju nanasaju svojim djecovima i a svojim potomećima. Po malo, ali se ipak mičemo. Kad bi bio čovjek, recimo pred 5 godinama, zavijio u našu obćinu, sreće bi mu se moralno raztuziti i volja za rad oslabiti, jer si onda ljudi, koji su narodno misili i osjećali, mogao izbrojiti na prste jedne ruke.

I danas još većina pleše, kako sviraju pokorni učenici talijanske gospode, ali ipak se broj naših dan na dan množi, i do

mala moći ćemo uz božju pomoći i uz trajui rad naših pravika, dovršnuti našim gospodarom: „Dosta ste se nagošpođivali, uštupite mijestu drugim, koji će znati bolje čuvati narodu dobro ime i čas“. Da se kod nas zbilja opaža pokret na bolje, svjedokom nam je i osnatak ženske podružnice družbe sv. Cirila i Metoda, koja se dne 5. o. m. kod nas osnovala. Sva izsmješivanja, potruge i grožnje naših zasljepljenaca nisu mogle zaprečiti, da se ta vrlo potrebljena podružnica ne osnuje, te svjetlu pokaže, da još nás ima, koji nećemo da budu Poljane talijanske. Podružnica broji već u prvom počeku oko 50 elanica radinih i požravnih, a da nije nepotrebni strah i drugih obzira, bilo bi ih i više. Čast vam dnečne Poljanke i Veprinčanke, liepo ste si osvjeđale lice. Neka kažu naši protivnici, što im drago, neka su srde i tule makar za puknat, vas te nesmije prestrašiti, niti vam odudeti dobru volju i ljubav za vašu podružnicu. Take nesretnice samo sažaljivje i molite, da im Bog razsvjeti pamet, jer ne znaju što govore, ni što čine. A vas broj, da Bog, da bi se sve više mnazio, u vašu blagajnu, da bi prinosi, ako ne tekli, a ono barem kapali, vam na čast, a na korist zapušcene istarske djece. Bio Vam na pomoći Bog i sveta braća Ciril i Metod.

Dobrinj, 10. augusta. (Posjet i upravitelja e. kr. kotarskog i glavarstva Alfreda pl. Manussi.) Jučer pocastio nas za prvi put upravitelj e. kr. lošinskog kapelanata, u praljini e. kr. živinama. Tomas i e. a., putujući učitelja poljopravljača. Tramput i u luka, e. kr. političke izpostave u Krku gosp. Česču - a. Gospodin upravitelj bio je dočekan i pozdravljen od gosp. načelnika i obec. savjetnika, gg. svećenstva, te od e. kr. oružničkog postajevojole.

Ugodno nam je javiti, da smo evo za prvi put doživjeli, vidjeti među nama muža, koji se s nama u ciste hrvatskom jeziku razgovarao, te se pokazao zauzimnik za dobrobit i napredak pučanstva; i nije žalio truda, u svu žagu sunca i slab put, da pregleda izvor vode na „Ogrenovu“ odalečen od mjesta do 500 metara i osvjeđeće se, da u mjestu nema zdrave pitke vode, obećao izhoditi novčanom pomoći za dovod vode iz „Ogrenova“, i zauzeti se za ticanje parobroda u luku „Silo“. Razgledao je župnu crkvu i škole.

Dao Bog, da sve obećano bude i izvršeno, a puk bi mu dobrinjski bio za uvjek haran i zahtaval.

Sv. Matej, 17. kolovoz 1899. (Talijanski u bojicu.) U noći od 15. t. m. dogodilo se u zupaniji Blažić, oh! Kastav, neuvjeno i u ovim stranama neviđeno zločinstvo, odnosno ubojstvo.

Toga dana povratio se i poričekli u krčmi sa jednim doklaćenjem Talijanom domaćim mladićima. Stari je to i poznata talijanska bezobraznost, da jedan zanovatu makar stotini. Izazivao prisutne svakojako, dok ga ne poljeraste iz krčme. Kasnije dvojeća mladića proljeće mu pred stanom i naruge se mu se. A on, kao junak na nožu, ne mrtvo jih sa nožem izprobode. Jednomu je zadao sest, a drugonu osani težkih ozleda. Sve su rane na lednjima, na vrati i na glavi u zatljiku, dake znak, da se nije brano, nego napadao. Jedan ostao na mjestu ležeć, sav u krvi ogrenut do 7 sati u jutro, dok ga nije jedan e. kr. oružnik oprao i shodnije namjeste, dočim se je drugi, oženjen, jedva kući dovukao. Ubojica pobijegao, nu po podne opazila ga djeca u blizini jednog obližnjeg sela — najavila to oružniku, koji isao za njim u potjeru. Kad ga ubojica zapazio, počeo biježati i posto se na opomene oružnika nije htio zaustaviti, vele da je na nju pucao. Iako ga ranio, a tad ulovio. Pridan je e. kr. sudu u Poslovkom, a i njegova žena, koja ihjela u jutro pobijeti nu svjet ju zadržao, jer kako kažu ranjenici, i ona ih tukla. Pobljeće će se dozvati i uzpostaviti sudbeni putem.

Ubojici je ime Domenico Negri, a ranjenicom Ivan i Josip Blažić. Objeda su u riečkoj bolnici, gdje se smrću bore. Istog dana u večer i sa jednim drugim doseljenjem Talijanom jedan se mladić poričekao pa i medju njima skoro da nije došlo do šaka.

Najbrže ćemo se riesiti tih dotopeha, ako im ne budemo nosili svoje novice.

Višnjan, 19. augusta. Rodjendan našeg cesara i kralja proslavio je hrvatski puk u Višnjanu po svim podloženim skromno i odunom dušom pomisliv se, da ga Bog uzdrži zdrava i čela svojim narodima i da ga okripi da muževno prednese gorki udare, koji ga je snašao lanjske godine.

Hrvati u Višnjanu, blaženi su sviju strana, nadaju se, da objubljeni vladar neće dozvoliti da se višnjova prava učeti i da će oducići, da postane ravnopravni s ostatim narodima, što nastoju zaprijetiti neki mandarini.

Ovdješi su se Hrvati, tadaši na sastali na prijateljski dogovor, kod gosp. Reicu, ustrojise „Višnjan i skor i država za štendju i zajmove“ da praktično proslave taj god. To je pravoj vojsci. Veličanstva, jer on želi, da velje u ujegova slavu bude uviek spojeno s činom na korist puka.

Kad je višnjska glazba prošla u večer mjestom, nekoj su se sinovi dječeve kulture i ovom prigodom izmeknuli svojom finicom te obuhali Hrvate svojim mirisnim evićeem. Insulti i živždani talijanske fuke još ne prestaju. Hrvati su znali držati red i mire, a proti zakonu nisu ništa radili, kako to bleju piskarali po talijanskim novinama, niti su Hrvati insultirali i živždali protivnicima, jer su nešto više držali do svoga dostojanstva. Sto nas pak ni nijemjanje ne eudi, to je, da se i nekoj pitoricu talijanskih gimnazija hoće u tomu da izteku. Jadan li je takav odgoj!

Lovran, 21. avg. 1899. Istini za volju molimo, da viest u zadnjem broju „Nase Sloge“ o izazivom pjevanju u lovrenskoj školi izvolete izopraviti u toliko, da se nije pjevalo za školski sati i ne znamo, je li kod toga bio učitelj i školski dječac. Ostaje ipak istina, da se je u loj školi, koja je na mjestu u Lovranu, objektu najviše izloženom, kod otvorenog prozora više puta na glasovir udarala izazivna pjesma Nella patria dei Orsetti i da su 8. o. m. u njoj dječji pjevali najizazivnije talijanske pjesme. C. kr. školskim oblastim i ovo je dosta.

Vrijedno je također da se znače, kako se ponosaju gospoda na našoj talijanskoj pesterijici. Spomenuti dječi vredjali su na ciljnih mjesec dana svojim izazivnim pjevanjem. Našim ljudem po Lovranu počelo je napokon vredi i ne znamo, što bi se dogodilo bilo, da se izazivanju nije kraj učinilo. Mislite li, da su se, ta gospoda poskrbila za mir i red, kako im je to dužnost bila? A jo! Ne samo to, nego su mlađe izazivace i pomagali. Jadan od njih, poznati na daleko gospodini, ili je dne 15. o. m. kada im se je zabranilo pjevati pod lođionjom, poveo u gostionu, gdje su nastavili svoj posao, a na velike negodovanje i sanih gospova u kući. Drugi pozvao ih je u svoju vilu, gdje su naduđe izazivali, dok im se nije zabranilo.

Našim ljudem preporečamo, neka to dobro pamte, pak toj gospodini u prvi čas daju za njihovo delo i zastuženu plaću.

Politički pregled.

U Puli, dne 23. avgusta.

Austro-Ugarska. Austrijski ministri grofovi Thun i Bylandt-Rhein stigli su dne 19. t. m. u Isel, te bijahu jedan za drugim primljeni od cara i kralja Frana Josipa u audienciju. Kasnije bila su oba ministra pozvana k previšnjem obiteljskom objetu.

Ministar izvanjskih posala grof Goluchowski boravio je 20. t. m. u Semmeringu kod posjeta njemačkog državnog tajnika grofa Bülowa. Kao stalno može se uzeti, da su si oba ministra izmjenila mnjenja o političkom položaju u obće, napose saveznih država koje zastupaju.

Na rodjendan Njeg. Veličanstva cara i kralja Frana Josipa I. izrekao je predstojnik austrijskog vojnogčkog stopa u Beču grof barun Beck kod svećane gostibe važne govor, koji je na sve prisutne učinio dubok utisak.

Governik reče medju ostalim, da je sudsibna uzkratila vladaru i onu utjehu, koju bi mu mogla sloga i zadovoljstvo njegovih naroda pružiti, da nebiesni već dvije godine medju timi narodni unutarnji politički razdor.

Izgredi i nemiri, koje su Niemei digli najprije u Beču proti uporabi § 14. i proti novom porezu na sladkor, našli su živa odziva i u sjevernoj Češkoj. U njemačkom gradiću Gaslici započele su dne 19. t. m. demonstracije proti državnim oblastim.

Prvog dana porazbijali su demonstranti prozore na kotarskom poglavarsvitu i na oružničkoj kasarni. Slijedeća dana došlo je, da o ozbiljnog okršaja. Biespa svjetlina bacala je kamenje ne samo u prozor nego i na oružnike, od kojih bijahu nekoj ranijeni. Oružnici upotrebili su na to oružje usmrtili i raniv više osoba. Pojačano oružničtvu uzpostavilo je trećeg dana mir i red.

Bečke novine promose sve to užratičnije vest, da će se budućega mjeseca sastati carevičko veće. Jedan uvaženi berlinski list savjetuje njemačkim opozicionercima u carevičkom veću, neka upečata izbor za delegacije, ako im vlasta zajame onakav jezikovni zakon, kakvog oni sami već dulje vremena traže.

Srbija. Srbske službene novine javljaju, da se je imao jučer svečano proslaviti rodjendan razkrščala Milana.

U selu Takovu, gdje je pokojni knez Miloš razvio zastavu narodnog oslobođenja, imala je biti narodna svečanost. Tuj se je imalo blagosloviti i temeljni kamen za „dvorac“, što će ga okolišni narod slijedeće godine kralju Aleksandru predati. Po službenih glasovih odreklo se više stotina radikalica iz raznih sela i gradova radikalne stranke i njezinih vodja. Nema dvojbe, da su te pustelje i luda naklapanja plaćenih oblastin i ovo je dosta.

Francuzka. U Francuzkoj imaju osim glasovite parnice proti židovu Dreyfus-u u Rennes-u također i većikli izgreda u glavnom gradu Parizu. Tamo su anarhisti i socijalisti u početnjelj izazvali pobunu te navalili na katoličke crkve. U kojih su sve porazbijali i počinili svetogrdja takovih, pred kojima se zgraža svakoj nepokvarenim srcem. Za pobune došlo je izmedju stražara i buntovnika do krvavih okršaja iz kojih izuzeo se više stotina što težko što laliko ranijenih. Jedna crkva je oplaćana.

Njemačka. U pruskom saboru odlomljeni je većina proti svakom očekivanju i proti vrućoj želji cara Vilima zakonsku osnovu o gradnji srednjo-njemačkoga kanala, koji bi imao spojiti Rajnu sa većim njemačkim rieckama i sa Dunavom. Njemačke novine pišu, da je car Vilim silno ogorčen radi tog prkos-a većine pruskog sabora. Car da se je izrazio, da će njegova osnova ipak biti izvedena, pa protiv se tomu pruski sabor koliko mu drago. Tko pozna željezinu volju mladoga cara, neće podvijiti o izvršenju njegove pozivane.

Franina i Jurina.

Fr. Si bili potak večer va Žminje?

Jur. A vero sam i neko signorijo videl, kaže dokoracala na mužaku.

Fr. Ma da so trumbetali po sakrabojski.

Jur. A vero so i mogli, kad trumbetaju već leto dan.

Fr. Je san se boja, da će im trombon puknit od onolikog trumbetanja.

Jur. Tr niso soplile kune dva kuščića i pol.

Fr. Meno mal da bi jedan put, ma da so 25 puti i pol, tako da me je i trebuh bolel ne samo glava i usi.

Jur. Ča će, 25 sijaski i pol stori jedan veliki „Fijaskom“ i jedan malo „fijaski“.

Fr. Ma da so i plovana hoteli grdit ovo noć?

Jur. Ma ju! neki sijor Žizi i neki sinjor Dolfo su bili slično na njih.

Fr. So valja na onaj fijaski, kega so pomogli trumbetati.

Jur. Bogne so i na plovani, te so ga i bahtali celo noć i kuce.

Fr. A zač?

Jur. Za to, da je neki napisao va Franina i Jurina: Nella patria dei Orsetti non si parla che di sam!

Fr. Ma it je valja istina.

Jur. Ma znaš da je kune nebi bili ni stampali.

**Sjećajte se
Družbe sv. Cirila i Metoda
za Istru!**

Domaće i razne vesti.

Kraljev rodjendan. U predvečerje bio je grad dječonice razsvjetljen, i obilazile su gradom glazbe. Glazbu mornarice pratito je više stotina ljudi, kličući živo Njeg. Veličanstvo itd. Prolezac blizu naših društava, klicali su „živo prvi isturski Sokol“.

Vrtni koncert Čitaonice i Sokola krasno je uspio. Vrt je bio dubok pun otmetne občinstva, koje se najlepse zabavljalo. Svirala je glazba družtva vojničkih veteranaca, i njihov nas je odbor in corpore posjetio, te je bio primjen i pozdravljen od tajnika čitaonice. Cesarska limuna i ostali osobito slavenski komadi, bili su aplaudirani. Mladurija sjatila se u veliku družtvenu dvoranu, da se pozabavi plesom, a i ciela se zabava kasnije tamo nastavila, kad je počela kisa kroz gusto listice drveća vrtu propadati.

Ta liepa večer ostat će svima u ugodnoj uspomeni.

Pobjeda u Boljuni. Iz Boljuna, nam brzojavljaju, da je kod pličinskih izbora, koji počele dne 21. t. m. pobjedila naša stranka u III. razredu sa 168 proti 67, u II. razredu sa 69 proti 7 glasova. Prvo mjesto je sigurno. Zivilni sretni birači!

Na temelju § 14. danas toliko razvikanog, objelodanjena su 2. vrlo važna zakona:

1. zakonom se uredjuju plaće državnih zluzbenika, čim će biti mnogim siromašnim obiteljima pomoženo.

2. zakonom uredjeno su pristojbe za promjenu vlastištva. Po tom zakonu, nakon smrti glave obitelji, ako imanje neiznosi više od 2500 for., neće se plaćati nikakva taksu. — Uvedeno je i drugi poklasi, vrlo korisni za narod. Osvrnut ćemo se na taj zakon u dojedincu broju.

Imenovanje profesora za talijansku realnu gimnaziju u Pazinu. U talijanskih listovih, čitamo, da je sl. zemaljski odbor za Istru imenovao za zemaljsku i talijansku realnu gimnaziju četiri profesora. Do sada biće imenovan ravnatelj g. S. Milić iz Cresa, koji je služio u Italiji, a sada su imenovani još sledeći: g. Karlo Cibora, bivši ginn. tečitoj u Zadru; g. Pietro Dallapiccola iz Trenta; g. Rudolf Scarizza iz Zadra i g. Ivan Moro iz Trsta. Ako sato dobro obavijesti jedan od imenovanih je ponešto gubit će težko moći podučavati.

Talijanska realna gimnazija u Pazinu, koju će uzdravati sv. Istrani — dakle i Hrvati i Slovenci Istra — imade eto već četiri profesora i ravnatelja, a za hrvatsku gimnaziju, koju bi moral država tečajem nastojuće školske godine otvoriti, neima još, ni ravnatelja, ni učitelja. Nevjernimo, da vodi i u ovom poslu vlasta učitaču Štavirano?

Nekolikom novoustrojene obitelje Marežige bijaše izabran g. Dinko Babić. Kod prve sjednice zastupao je vlastu sam kotarski poglavar iz Kopra.

Novoga načelnika g. Babića hvale obiteljima, kao poštena muža, čvrsta rođoljuba i neodvisna obitelj.

Kako se moglo rješavati slovenski podnesci na e. kr. numjestrstvu. Kotarski ćestovni odbor u Podgradu poslao je dne 12. marta t. g. pritužbu na e. kr. numjestrstvo u Trstu proti zemaljskom odboru u Poreču, što ovaj neće da rješava slovenski podnesaci, kojim je priložen talijanski predlog. Ćestovni odbor molio je, jedno e. kr. numjestrstvo, da prisili svom odlučnosti zemaljski odbor u Poreču

da bi ovaj već jednom rešio pripisane mu podnesne rečenoga cestovnoga odabora.

Na tu prizbu neuma cestovni odbor niti danas, poslije punih pet mjeseci odgovora.

Neka se znađe. Tršćanski list "L'Indipendente" od dne 18. t. m. tuži se na dalmatinsku parobrodarsko društvo "Rismondo" jer da zapostavlja talijanski jezik hrvatskomu, koji je svuda na prvom mjestu.

G. Rismondo — keže — rečeni list — jest rođen Talijan, Rovinjac, pak zapostavlja svoj materinski jezik tujemenu, talijanskemu, docim "Ugarsko-hrvatsko parobrodarsko" društvo — dakle i hrvatsko, daje svudā prve nstvo talijanskomu jeziku.

Ovo priznanje talijanskog lista služi na čast g. Rismondu, koji ceni i postoji jezik naroda, među kojim živi i postoji; a koliko služi na diku "Ugarsko-hrvatskom parobrodarskom" družtu, neka kažu Hrvati, dioničari.

Novi namet občini Višnjan. Višnjanskomu obč. upravitelju stigao je novi činovnik, rodom iz Pićna, koga je našla kako kažu, porečka junta da ga nauči nešto u računstvu i da mu unese dnevničke nove namire. O tomu čovjeku, koji za plaću služi, nemamo ništa reći, nego, kako smo već jednou kazali, to je treći i na met občini. Prvi je novi upravitelj, drugi je pisar, a treći računar, dočim tega lukaša i tih troškova prije nije bilo, jer je obč. tajnik sam sve o bavljao. A na koncu mora sve plaćati tužan kmet svojim znojem u trudom. Nam je milo, što će taj računar znati protumacići, što su uradili u gospodarstvu bivši talijanski upravitelji.

Pas u crkvi. Pop. Angelo Palororo (jednom Palauro) u Višnjantu inače pas, koji ga prati u crkvu, te ga se vidi za vremena službe božje tresti po crkvi bude i okolo oltara na sablaznu pobožnika, pak ne sanje u crkvi, nego taj psic prati i procesije. Bilo bi već vrieme, da te komedije prestanu i tko je vlastan, neka to zabrani. — Čujemo, da taj pop krti djece bez pitnog dozvola i kad je župnik u mjestu, dostatno je da mu dodje javili primatelju Dušica da obitelj te želi. Pa popa Palororo zove se "Nemo", a i dopisnik porečke bube zove se "Nemo". Liepe sličnosti, zaista!

Hrvatska mladež visokih i srednjih škola za "držbu" sv. Cirila i Metoda i Istri. U hrvatskih novinama iz Banovine čitamo veselu vesti, kako priznaju dneva hrvatska mladež visokih i srednjih škola u raznih gradovih uže Hrvatski koncerte i zavale na korist naše plemene "držbe".

Dociju hvalimo našoj mladeži na tom radojubnou činu, želimo vruće, da bi se u svoje drugevine ugledala i ostala naša mladež po drogih hrvatskih pokrajinoch.

Moralna zaušnica Slavenom od e. kr. vlade. Tršćanska "Edi o s" dojavila u broju 178. na "uvodnom mjestu" temelji i krasan članak o razputstvu občinskog zastupstva u Višnjantu, kojim dolaze, da je taj razputstvo zadana "moralna zaušnica Slavenom" od e. kr. vrede.

25-godišnjaca. Hrvatske sveučilište u Zagrebu proslavili će buduće školske godine svoju "25-godišnjicu obština". Program srećanosti prirebljen je se počekom učenje školske godine.

Tisućogodišnjica glasovitošću povjeste učarca Pavla Djakona slaviti će se u učiteljskom budućeg mjeseca septembra. Svečanost predsjedati će talijanski ministar pravstva Bacelli.

"Neima dojbe, da će kod tih svečanosti sudjelovati i hrvatska učena družtva, posto je baš Pavao Djakon ostavio vrlo važni podatci za hrvatsku poviest srednjega veka."

Prvi put načelnici iz Istre dolaze često tražiti posla i zaslužbe u Trst, gdje ih talijanski gospodari kritivim okom gledaju i mu u obice nedaju zasluzbe. Jos nedavno bili su u Trstu radnici iz Buzeševića i Poljančića, te nam se tužili, da nemogu služiti ni pare. Našim načelnikom, svećenikom i većiteljem preporučene, neka se zauzmu za naše nevoljne radnike.

Rodojuban zaključak občinskoga zastupstva u Virju. U dionici "Podravac" čitamo, da je radojubno občinsko zastupstvo u Virju u svojoj sjednici od dne 4. t. m. zaključilo na predlog g. Tomislava Butića, da se dade iz občinske blagajne zasluznomu društву sv. Cirila i Metoda u Istri 20. Foru ih je policija razsavila.

Rodojuban zaključak občinskoga

zastupstva u Virju. U dionici "Podravac"

čitamo, da je radojubno občinsko zas-

tuje, da bi ovaj krasni primjer

hrvatske ljubavi shledje i ostale občine Ši-

rom hrvatskih zemalja. Bez bratske ljubavi i pomoći neima nam spaša!

Za diebu občine Labin. Poznato nam je, da je jedan dio naših občina občine Labin podnjo. molbu na žemaljski odbor Istru, da se ih odredi od mještane občine Labin. Sad čitamo u talijanskim listovima, da se je žemaljski odbor, sašav c. kr. namjestništvo u Trstu i občinsko zastupstvo u Labinu, obratio na c. kr. ministarstvo, maturirjih poslu, da čuje u njegovu mnenju, pišak da će zatim predložiti saboru osnovu za diobu, kako ju preporuča občinsko zastupstvo u Labinu. Koli občinsko zastupstvo u Labinu, toli c. kr. namjestništvo u Trstu izjavlje se da dioba, ne neslažu se o načinu diobe. Mi znamo unaprijed da Talijani neće predložiti takve diobe, koja bi bila na korist većine občina Labinu, već da će zagovarati diobu, kojom bi uništili rečenu većinu. Hoće li c. kr. namjestništvo u Trstu zagovarati takvu diobu i da li će takova osnova dobiti česarsku potvrdu, pokazati će nam budućnost.

Iz Lovrečeve (občina, Umag), tože nam se tamošnji prijatelji, da se i u njihovu župnu crkvu po malo: uvadja latinska i izpodriva hrvatski jezik. Tako je primjerice proti dosadašnjem običaju tamošnji g. župnik na dan sv. Lovrečeta pjeva Epistolu i Evangelijske u latinskom jeziku. — Kad su mu se radi novotarje prilaguli ponajbolji župljani, izpričavaju se tim, da je to učinio radi tijedinja, taj dan tamo dolaze, kada je crkva najprije za tudićine, a onda za domaće položno počasanstvo. Nekojim od župljana kazao je g. župnik, da je dobio od novoga dekanata zapovijed, da pjeva latinski, nu mi toga nevjerojatno, jer njegov dekan neima oblasti, da mijenja jezik u crkvi. Rekao je takodjer, da toga više činiti neće, a mi se nadamo, da će ostali mu už da seda i da se više tužiti neće.

Istarska plama. Službeni list hrvatske vlade "Narodne Novine" u Zagrebu donosi u br. 189. od dne 19. t. m. pod govorom naslovom J. pismo iz Istre, u kojem opisuje poznat dogadjaj u istarskom saboru u Početiću god. 1889. kadno je u saboru pala prva hrvatska rieč. Zatim opisuje nepoznat nam pisac: naše tužne odnosnje, osobito u pogledu školstva, te poziv hrv. občinstvo, da podupre naše škole.

Uredjenje Riečine. Ovi dana započelo su radnje oko uređenju Riečine. Korito Riečine započelo se uređivati kod Građova a radi se danju i noći.

Budući načelnik drevnog Dubrovniku. U hrvatskih novinama Dalmacije čitamo, da su dubrovački Hrvati ponudili načelniku stolice svomu sugrađanju i doljnjaku g. dr. Petru Ćingriji, veteraru u narodnoj borbi i bivšem mnogogodisnjem načelniku grada Dubrovnika.

Predstojec popis pitanjstva. Od pristoga početka pitanjstva u ovoj poli monarhiji izljeću deseti godina, te će se koncem buduće godine obnoviti taj popis. Pošto znađemo svu, kako se kod nas, u Primorju taj popis obavlja na štetu Hrvata i Slovence i na korist Talijana, to upozorjujemo ovim naše radojubne Širok Istru, da se na vrieme stanu pripravljati za taj popis, a da nas taj važni posao nepravne nezateče.

Slavonija traži radnike. Kako doznađemo, vladi u Slavoniji "nestašica radnika te mnogo industrijska, naravito sunska poduzeća, potrebuju više, točno žilavljih radnih sila uz dobro, nadnje i obskrbu. Našim ljudima, koji su voljni raditi, pruža se eto isprava prilika privredne našoj očebini te im ne treba seliti se u Ameriku. Bilo bi shodno, da se organizuju odbori, koji bi sustavno sakupljali radnike, a u daljnje obavesti neka se ovdje obrate na gosp. Nikolu Atanasića Plavšića, Iajniku trgovacko-obrtničkoj komororje u Osječu.

Nasi radnici iz Istre dolaze često tražiti posla i zasluzbe u Trst, gdje ih talijanski gospodari kritivim okom gledaju i mu u obice nedaju zasluzbe. Jos nedavno bili su u Trstu radnici iz Buzeševića i Poljančića, te nam se tužili, da nemogu služiti ni pare. Našim načelnikom, svećenikom i većiteljem preporučene, neka se zauzmu za naše nevoljne radnike.

Morskoga psa uhvatili su u Vara na otoku Krku, u mrežu za lov tonova. Taj psa mjerio je 3 metra dužine.

Kuja sa 18 mladih. U hrvatskom gradu Zemunu okotila je kuja nekog klobosičara 18 mladih psica. Po sudu prirodostovaca nije poznat slučaj, da bi jedna kuja okotila toliko psica.

Uhvaćen talijanski anarhisti. Iz Voloskoga javljaju nam dne 12. t. m. da je tamošnje oružničtvu uhvaćeno pogibeljneg talijanskog anarhistu Giovanolici.

Bilo bi vrieme, da naše oblasti malko prečiste, ove naše strane od kojekakvih

talijanskih dolepuha, koji dolaze, amo optimisti kralji našim radnikom u voz to su pogibeljni životi i budućnost vlastničtvu.

Tržali se sposobnoga tajnika za jednu našu občinu u Istri. Godešnja plaća 5 do 600 for., a osim toga imatiće i privatne zaslube.

Molitvi neka se obrate na našega glavnoga suradnika g. M. Mandića, u Trstu.

Patnik.

Večer je. — Sa znojem vraka se na čelu sa napornim radom težak k rodnom selu, Motiku i mlaškim na ramenom nosi: Vječni druzi to mu — žeže li il rosi.

Rad mu mrak prekine, miran kreće domu. Jači da se zorom vrati naši siromašni, Gospo pozdrav zvoni — kapi skida, molitve Snage pita, kušnjem teškim da odoli.

Zena je kući vjerna, troje nejačadi, Vrući cjevju njihov krvav trud mu sladi; Srećan on bi bio — mir mu tili muti Nesto, što i dušu znade da mu smuti.

Od zore do mračna znoji se i trudi Na djedovskoj zemlji, rodjenoj na grudi, Nametnica gordog mora gdje, da hrani, Skoro rob da mu je, jače da ga rani.

Uzdarje mu sve je, što na svojoj njivi uboštvo, s bijedom može još da živi. Sveljne mu gazi — ludje stavlja imo Svu da zaboravi prošlost on sasvime.

Pod udarcim sudbe stoji, al ne pada, Budućnosti doma boljо svedj se nuda. Nit najjača kušnja slijomi ga ne može: Zna za koga radi ... — Ti ga snaži, Bože!

Gjuro Palavrić.

Družtvene vesti.

Nova štedovne i zajmorne zadruge u Istri i na Kvarnerskim otocima:

U Višnjantu bila je svećano ustrojena štedovna i zajmorna zadruga na rodjendan cesara i kralja. U odbor bijahu izabrani jednoglasno gg: Josip Reić, upravitelj, Fran Škrjanc, zamjenikom, Ante Radčić, Tomo Stifanić i Ivan Bernobić, občinicom, te Gjuro Palavrić, računarem.

Tom prigodom primio je g. dr. Laganja slikeći bržavoj iz Višnjana: „Danas slogan Hrvata ustrojeno „Višnjanski družtvu ž. Stednji i zajmowe“. Podpisani, izražavaju hrbost za sebe i drugove Vama i g. Gjiviu na zauzimanju kliču: „Zivili mnogo ljeta na korist i diku narodu, i domovine...“ Reje, Škrjane, Gasparini, Rados, Polavrić, Bukić, Fibac, Legović, Körlević, i Bernobić, Sinožići, Stanićić, Ugostić, Močibob.“

U Rokotolah kod Motovuna bje ustanovljena zadruga u nedjelju dne 13. t. m., a 17., iz ovjerenjeljena podpis kod motovunskog kolarskoga odbora, bijahu odpoštani dotični spisi c. kr. okr. sudu u Rovinju za ukrajbu.

U Urbnku na otoku Krku, kako nisu odatle javljaju, bje ustanovljena štedovna i zajmorna zadruga dne 20. t. m.

Hvala idje najviše dugo u vrijednosti 20. Poprijetlo se iune i pravila drugih sličnih družtva po Istri, siano što se u svrhe metnju još ukupna dóbava gospodarskih pomagala (strojevi, orudje, sjećenje, gnoj itd.) i prodaja istih, pak ustup gospodarskih strojeva i orudja članovom družtva, na poruku uz primjeru naknadu.

U odbor su odabrali župnika i dekanu c. kr. Jak. Duminića, kao upravitelja, obč. načelnika Mata Grškovića, ič. Tolačića i Josipa Trinajstića, kao odbornike.

Skrb računare preuzeo je kapelan pop Mate Ošrić.

U Dobrinju bje ustrojena jednaka zadruga također 20. t. m.

Samo naprije tako, pa čemo za par godina i u gospodarstvenom pogledu na-

pređati!

Sve tiskalice potrebne za stedovne i zajmorne zadruge po Reifeisenovu sustavu preskrbilje tiskara J. Krmplitić i dr. u Puli. Sve zadruge, koje idu imati takove tiskalice, neka se dodele obrate na istu tiskarnu, koja će jih u svakom pogledu najsolidnije i točno postupiti.

Hrvatska čitaonica u Pomeru obdržavati će svoju godišnju skupinu dne 27. t. m. i 3. sata po počatu. Poslije skupinu biti će plesna zabava.

Delavsko poljopriverno društvo u Trstu slaviti će dne 27. t. m. godišnjicu blago-

slovijenja svoje prekrasne zastave i 17.-go dijnjicu svoga obstanka.

U jutro biti će pjevanje sv. misa u crkvi sv. Antona, kamo će članovi u obližu s glazbom i zastavom, na čelu, a posle podne obdržavati će se na školskom vrtu kod sv. Jakova družbeni koncert sa glazbom, pjevanjem itd.

Prinosi za podružnici sv. Cirila i Metoda za Istru:

Mužkoj u Kastvu darovao g. Suštar Antun, poduzetnik gradnje jednog diela ceste Klana vrh Pako iz Klane dne 7. t. m. 2. for.

Narodno gospodarstvo.

Polevanje u vrtu. Polevanjem nadomjestujemo kisa, ako je nema. Ova misao neka nam je na umu, kada ćemo za tim, da razumno zaličavamo. Ili je zrak suh, pa želimo, da fina prskavica biline osvieži. Stoga uzimamo kantu za poljevanje i po prskamo slogove u bašti. Ili nije već dugo padala kisa, pa se je tlo duboko izsušilo. Tu ne pomaze mnogo fina prskavica, već jaka, duboko prodruća, trajna kisa. A kako da ovu nadomjestimo? Napraviti ćemo braze na slogovima i napuniti ih vodom, pa kad je zemlja vodu upila, napunimo ih iznova. To djeluje baš kao dobra trajna kisa.

Moramo biti na čistom gledi tloga, kojim načinom prija kisa našim bilinam, pa čemo onda znati i zaličavanje udesiti. To je glavna stvar. Sve se to dade naučiti praktičnim izkuštvom i brižnim poduzimanjem bilina. Može biti, da bilina, kojoj je koren posušen, već dugo na kisu čeka, dočinje toga još netreba bilina duboka koren, ili koju u obice manje vlage potrebuje, mukar baš i ne bi nelo kise a vrieme je toplo. Odluta slijedi, da se često jedan slog zaličavati mora, dok drugi toga ne treba, niti se smije zaličavati.

Vrlo je kriv nazor, da biline tim bolje uspijevaju, čim se više zaličavaju. To može da vredi za pješčano tlo; ali kruto i dobjekle bladro tlo može još čestim zaličavanjem pokvariti, jer kako se zna, u takovu tlu ugriju biline, ako kisa dulje vremena pada. U obice razumjan vrtar ne će dan dan slogove zaličivati i vlažniju ih držati. Kao što se u prirodi kisa i sunce izmeđuju, ne smije u da u slogovima bude neprestano mjetjena kisa. Da može zrak i sunce na biline die lovit, mora se od vremena prestati zaličavanjem, a mjesto toga neka se to motičevo razrahli.

Uzgoj pasminskih peradi. Kod peradi mnogo se drži do njihove vanjstine, kao: boje, perja, kreste, veličine, a pazi se i na kakvoči mesu, zatim kolika i kakovita juha nesu i t. d. Sva ta svojstva žele oni, koji se prijezno bave peradarstvom na potonike prenijeti i odluda nastalo je krizanje pasmina medju peradi, koje se sada u velike čera na sve strane. Tim krizanjem kani se jednoj pasminoj peradi osigurati svojstvo, koje joj je priroda uzkratila. Po tom uzgoju pasminskih peradi krizanje nije nego neprastana borba s prirodom. Čim se životinja više udaljuje od svoje prvotne plemenske forme, tlu je ova borba teza, jer tim lakše vraćaju se potomci k toj prvojnoj formi. Odluda se vidi, s kakvom potrebočanom ima da se boriti gojitelji pasminskih peradi. Bilo bi pogrešno misliti, da se od dvaju eksemplara, koji imaju podpunno razvijetu obilježju dobiva isto tako dobro potomstvo. Usuprot tu se najprije pokaže nazajak pri pribajaju.

Glavna je zadaca gojitelja, da svoje razploditelje sastavi tako, da se prednosti i mane u vanjskih obilježjih pasmine međusobno izravnaju. Vrlo je važno kod pasminskog gojenja, da se krv od vremena do vremena mijenja, jerako se to ne čini, onda razplodna pera degenerira, postane malokrvna pa nije kadra, da svoja pasminskia obilježja prenese na potomstvo. Gjitelj ne treba da pazi mnogo na to, da li su pojedina obilježja lepo razvijeta, nego samo da se važniji pasminski znaci u potomnici nalaze. Nadalje treba osobitu pažnju davati ne toliko pleti, koliko kosa, jer ova prenosi obilježja i svojstva posmije s mnogo više intenzivnosti od pleti.

Po sva tom vidi se, da se uzgajajući pasminskih peradi može baviti samo razumjan i izkuštan peradar, jer samo na temelju tvrdog izkušta možemo doći do povoljnijih rezultata.

Nevježa bolje je učiniti, ako ostanu kod domaće vrsti, koja nam daje i tečno meso i nese došta juju. Domaća pasmina nije baš velika, ali ne može se zahtjevati, da jedna pasmina ima sva dobra svojstva raznih pasmina...

Za družbu sv. Cirila i Metoda za Istra sakupilo se dne 5. o. m. u užem prijateljskom krugu, prigodom imenodanog dana naše vrle Volske Hrvatice gdje Marije ud. pl. Märthal for. 4:20 (Novac primila je uprava „N. S.“) Malen doduse darak, ali pošto sabran na predlog gospodje, koja stakom zgodom pokazuje svoju hrvatsko rodoljublje, vredan je da se zabilježi, a da se time potakne i ostale naše Hrvatice, da slijede ujen primjer i nezaboravljaju nikad naše družbe.

— Zivila!

U glavnoj ovogodišnjoj skupštini akademičkog serijalnog društva „Napred“ koja se je obdržavala u Opatiji dne 6. o. m., bje izabran sljedeći odbor:

Predsjednik: Zagrablje Davorin; podpredsjednik: Perić Emanuel; blagajnik: Stanger Josip; tajnik: Bastešin Arkanijevo; odbornici: Perto Vladimir, Rajčić Horvat; čestni sud: Stanger Armin, Grgurina Ante, Perto Pravoslav; revisori: Nežić Janković Mandić Rudolf, Štrejc Gjuro.

Hrvatsko akademičko društvo „Sloboda“ u Građevi. Odlikom c. kr. Štajnamjestničeva u Građevi dne 28. jula 1891. g. br. 25.690 bijalih potvrđenja pravila akad. družva „Sloboda“ u Građevi, koje imade svrhu, da sakupi u braško kolo sve, kojima je do ljubava, rada i sluge. Postavljajući si za najveći ideal: jedinstvo i slobodu domovine, ceni, da će se tim načelom usuglaviti raditi, aki budu najprije pojedinci u slozi i zajednici djelovali. Pozivlje stoga u svoje kolo hrvalsko dijajstvo i molji podporu i naklonost svih otačenika. Za odbor: cand. med. Jakov Milutin Marian, cand. phil. Vinke Lozovina, cand. jur. Artur pl. Saraca.

Preustrojstvo hečkog „Zvonimira“. Hrvatsko akademičko društvo „Zvonimir“ u Beču je jedino akad. društvo, koje nemani utemeljiteljini niti podupirajući članovih, već samo prave članove — akademiciare. Za to su se pred dvije godine stavila nova pravila, s kojima bi se stara popunila i djelokrug družva razširo, a društvo materijalno bolje osiguralo. Nakon više uzaludnih pokusaja kod doljnju austrijskog namjesničtveta, da potvrdi pravljene pravila napokon dne 26 svibnja o. g. stigne od namjesničtva odluka, da se dozvoljuje i potvrđuje pravilima. Budući, da po tih novih pravilim imade družva i utemeljiteljini (cjeleokupni iznos od 25 fori) i podupirajući članovih (godišnji primos 2 fori), pozivljemo sve prijatelje hrvatskoga akad. družva „Zvonimir“, kojim je na srcu napredak i procvat „Zvonimira“, da pristupe kao utemeljiteljini ili podupirajući članovi. Kao prvi utemeljitelj pristup je prvi družveni predsjednik, veleučeni g. dr. Fran Gundrum, ličnik u Križevcima. Prinosi se sažetu na: hrvatsko akademičko društvo „Zvorimir“, VIII., Rother Hof 16, Beč.

Brijač
Nikola Alaić
preporuča
svoju brijačnicu
u Puli
na Fran Josipovoj cesti 6
(tik kavane „Miramare“)

222222222222222222
F. Pečenko
HOTEL EUROPA
u Puli
preporuča se gg. putnicima.
222222222222222222

Podpisani preporuča p. n. občinstvu u Puli, osobito pak veleč. gg. svećenicima, učiteljima itd. iz okolice

svoj krojački posao
na glavnem trgu (Foro) br. 6 u Puli.

U zalihi imade na izbor raznovrstne najmoderne tkanine za odijela, koja izvršuje točno po mjeri.

Anton Klement, krojački majstor.

Oglas.

U skrašnjim, ce, tjednima biti naknadni izbori na mjesto onih članova i zamjenika komisija za porez od tečevine, koji izstupaju usled žreba ili iz drugih razloga.

Vrijeme i mjesto izbora, kašto i to neće odredbe glede, postupka kod istih mogu se razabrati iz slžbene objave u „Osservatore Triestino“ od 14. l. m. izglosti porezne oblasti te izbornih legumacije, koje izbornicima salju porezne oblasti.

Samo su one glasovnice valjane, sto ih izdaju oblasti te koje su od izbornika valjano podpisane.

Izborne se legitimacije s glasovnicama mogu i poštom frankirano poslati na izbornoga komesara.

C. kr. finansijsko ravateljstvo u Trstu,
dne 14. augusta, 1899.

Br. 666.

B. S. R.

Natječaj.

U koparskom školskom kotaru popuniti je stalno mjesto učitelja, voditelja II. plać. reda i stalno ili provizorno mjesto učiteljice III. plać. reda na dvorazrednoj pučkoj školi sa učevnim jezikom hrvatskim u Lanišću.

Pravilno opremljene molbenice uložiti je kod podpisanoj uredu u teku 4 tjedna po trećem razpisu u službenom listu.

C. kr. kotarsko školsko vijeće
u Kopru, dne 15. aug. 1899.

Mliekarnica
braće Znidaršić
na Sišanskoj cesti 9
u Puli
proportē
svoje dnevno svježe mlijeko,
koje dobiva od dobropoljske
mliekarske zadruge.
Prodaje se takodjer domaći
sir, svježi maslac, klobase,
salam, pivo u bocah itd.

Njegova svetost
Papa Lav XIII.
sporučio je po svojem ličniku prof. Dr. Lapponi g. ličkaru G. PICCOLI-u u Ljubljani arđanu zahtavu za pripisano Mu stakleničice.

tinkture za želudac
te mu diplomom da dne 27. novembra 1897. padlošao dvorski dohvaljač Njegova svetosti: sa pravom nositi u svojoj firmi uz naslov također grb Njegove svetosti.

Rečeni ličnik kašto i mnogi drugi glasoviti profesori i doktori prispuštu bolesti Piccoli-jevu želudsku tinktuру, koja jači želudac, povećava tek, pospišava probavu i tjelesni otvor. Naruče prima i uz pouzde opravlja točno.

G. PICCOLI,

ličkar pri anglo u Ljubljani.

Tinktuру za želudac razlaže vlastne po 12 stakli za for. 2.20. a. vr. po 24 stakli za for. 2.40. po 36 stakli za for. 2.60. po 70 stakli za for. 3.50. (poštanski paket, koji ne teži preko 5 kg.), po 110 za for. 10.20. Postarini moraju pićati samo naručitelji.

Sve tiskanice
za štedovna i zajmovna družta u obče
preskrbljuje točno, broz i jestino
Tiskara i knjigovežnica J. Krmpotić i dr.

OBJAVA.

Usled naredbe višokog c. kr. finansijskog ministarstva, izdane u smislu § 17. izbornog propisa [prilog D pravila ovršte I. člaka zakona direktnih osobnih poreza od 25. oktobra 1896. l. d. z. br. 220, sadržane u l. d. z. br. 35 od god. 1897.] donaša se na obće znanje, da će se vršiti izbore komisija za porez od tečevine kako sledi:

A. Neposredni izbori.

1. Poreznici II. razreda u kotaru taksacije i zajedno kotaru trgovacke komore Rovinj biraju dne 11. septembra 1899. od 9 do 11 sati prije podne u zgradu trgovacke i obrtničke komore u Rovinju jednoga člana i jednoga zamjenika.

2. Oni III. razreda u kotaru taksacije „grad Pula“ dne 4. septembra 1899. od 10 do 12 sati u školi Piazza Alighieri u Puli jednog člana i jednog zamjenika.

3. Oni IV. razreda u kotaru taksacije „grad Pula“ dne 5. septembra 1899. od 9 sati prije podne do 1 sat po podne u školi Piazza Alighieri u Puli jednog člana i jednog zamjenika.

B. Posredni izbori.

1. Poreznici III. razreda u izbornom i poreznom kotaru Pula (okolica) biraju dne 6. septembra 1899. od 10 do 12 sati prije podne u školi Piazza Alighieri u Puli jednoga biranog birača.

2. Oni III. razreda u izbornom i poreznom kotaru Vodnjan biraju dne 1. septembra 1899. od 4 do 6 sati poslije podne u občinskoj dvorani u Vodnjanu jednog biranog birača.

3. Oni III. razreda u izbornom i poreznom kotaru Rovinj biraju dne 4. septembra 1899. od 9 do 11 sati prije podne u občinskoj dvorani u Rovinju dva birana birača.

4. Birani birači III. razreda u kotaru taksacije politički kotar puljska okolica sa gradom Rovinj biraju pako dne 16. septembra 1899. od 10 do 12 sati prije podne u školi Piazza Alighieri u Puli jednog člana komisije i jednog zamjenika.

5. Poreznici IV. razreda u izbornom i poreznom kotaru Pula (okolica) biraju dne 7. septembra 1899. od 10 do 12 sati prije podne u školi Piazza Alighieri u Puli jedanajsi biranog birača.

6. Oni IV. razreda u izbornom i poreznom kotaru Vodnjan biraju dne 2. septembra 1899. od 8 do 11 sati prije podne u občinskoj dvorani u Vodnjanu 12 biranih birača.

7. Oni IV. razreda u izbornom i poreznom kotaru Rovinj biraju dne 5. septembra 1899. od 9 do 11 sati prije podne u občinskoj dvorani u Rovinju 20 biranih birača.

8. Birani birači IV. razreda u kotaru taksacije: „politički kotar puljska okolica sa gradom Rovinj“ biraju pako dne 18. septembra 1899. od 10 do 12 sati prije podne u školi Piazza Alighieri u Puli jednog člana komisije i jednog zamjenika.

Pravo biranja imajuće osobe uvršćene u razrede poreza i njih zamjenici, kao i zastupnici občina i obrtničkih zadruga mogu razviditi biračke listine pojedinih razreda poreza od tečevine i takodjer prepisati iste, a to samo u uredu poreznog odjela toga c. kr. kotarskoga poglavarsvta.

Od c. kr. kotarskoga poglavarsvta.

U PULI, 15. agusta 1899.

The Gresham,
engl. osiguravajuće družtvu na život u Londonu

Aktiva druživa do 31. decembra 1897
Godišnja uplata premija i interesa od postanka druživa (1818) . . . . . K 159.997.578
Izplaćeno na osiguranju i interes od postanka druživa (1848) . . . . . K 28.823.375
U godini 1897 izdatno je 7461 polica za glavnici . . . . . K 343.860.067-91
Prospekti, cjenici i u očeku sve druge informacije salje se badava, tko je jih god pismeno
kor doči imenovanoga zastupstva upita, koje dopisuje u svim jezicima.

Glavno zastupstvo u Trstu
Via del Teatro, N. 1, Tergeste, Scala IV.

Traže se svuda sposobni agenti i zastupnici.